

ΔΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

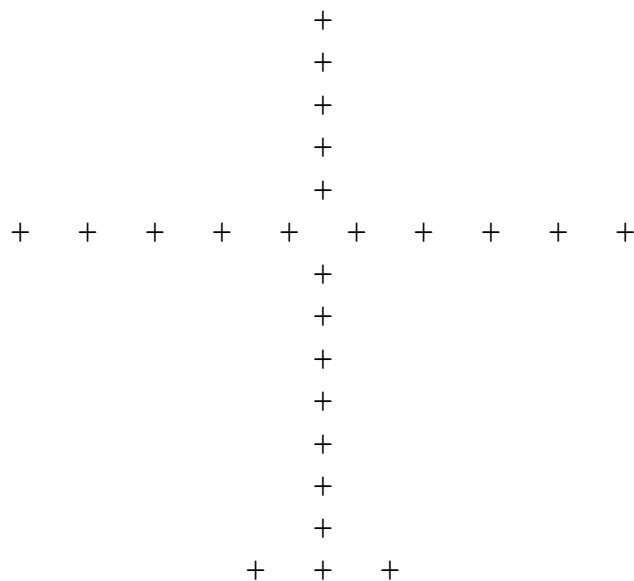
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Δ Α Ν Ι Η Λ

ΤΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΟΥ

ΤΟΥ ΑΡΤΙΩΣ ΕΝ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΟΙΣ ΤΟΥ ΑΘΩΝΟΣ

ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ (1846-1929)

ΑΘΗΝΑΙ 2000
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Δ Α Ν Ι Η Λ

ΤΟΥ ΑΡΤΙΩΣ ΕΝ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΟΙΣ ΤΟΥ ΑΘΩΝΟΣ

ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ Δευτέρᾳ μετὰ τὴν Β΄ Κυριακὴν τοῦ Ματθαίου, ἐν ἣ ἑτελεῖται ἡ Σύναξις Πάντων τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων.

Ποίημα Ἀρὸς Χαραλάμπους Μ Μπούσια

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ "Κύριε ἐκέκραξα" ἰστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες.

" Κατέθελξας πόθῳ με, Χριστέ,
καὶ τῷ Σῶ ἠλλοίωσας
ἐνθέῳ ἔρωτι δοῦλόν σου
τὸν πολυτλήμονα",
γεγηθὼς κραυγάζων
τὰ τερπνὰ κατέλιπες
τοῦ βίου, Δανιὴλ ἀξιάγαστε,
καὶ ἐπωμάδιον
τὸν σταυρόν σου αἴρων ἤσκησας
ἐν τῷ Ἄθῳ
ἀρτίως ὡς ἄσαρκος.

Ποθῶν βιοτὴν μοναδικήν,
Δανιὴλ θεσπέσιε,
οἴκου σεμνοῦ καὶ πολύπαιδος
βλαστὲ θειότατε,
τῆς προσύλου πάσης
καὶ ματαίας σχέσεως
ἐκ τῶν ἐνιαυτῶν σῆς νεότητος
ὑπερεφρόνησας
καὶ Κυρίῳ εὐηρέστησας
νυχθημέροις
ἐν Ἄθῳ παλαίσμασιν.

Ἐπόλισας, μάκαρ Δανιὴλ,
ἐνδοτέραν ἔρημον,

αύχμῶσαν, ἄνυδρον, ἄνικμον
καὶ δυσπροσπέλαστον
τῶν ἐν μεσημβρία
παρυφῶν τοῦ Ἄθωνος
καὶ τῶν Κατουνακίων ἰσάγγελος
οἰκῆτωρ πέφηνας,
ἀσκητὰ πανιερώτατε,
ἀενάου
εὐχῆς ἐργστήριον.

Κατηύθυνας, πάτερ, ἀπλανῶς,
Δανιήλ, σοῖς γράμμασι
πρὸς ἐν Χριστῷ ὀλοκλήρωσιν
πιστῶν συστήματα
καὶ ποδηγετήσας
μοναζούσας ἄριστα
τῆς Τήνου καὶ Αἰγίνης πρὸς θέωσιν
φιλίᾳ κρείττονι
συνεδέθης τῷ θεόφρονι
Νεκταρίῳ
τῷ κλέει τῆς πίστεως.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τὸν σπόρον τῆς μοναχικῆς βιοτῆς δεξάμενος ἐν Σμύρνη
ὡς γῆς ἀγαθὴ πλουσίους ἐν Ἄθωνι καρποὺς ἀρετῆς ἐξήνεγκας,
Δανιήλ, μονοτρόπων ἐγκαλλώπισμα·
τοῖς πάλαι γὰρ στοιχήσας ὀσίους
θεοπρεπῶς ἐπολιτεύσω
καὶ σκεῦος εὐχρηστον γέγονας τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος·
καὶ νῦν Χριστοῦ τὴν μεγαλοπρέπειαν θεώμενος ἐν τῇ ἄνω
πόλει
μὴ παύσῃ Αὐτοῦ δεόμενος ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ὅσιε Δανιήλ,
ὁ τῶν Κατουνακίων
τὴν ἔρημον οἰκήσας,
ῥοαῖς αὐτὴν ἰδρώτων
σῶν θείων καθηγίασας.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Ἄστρον ἀρτιφανὲς
ἀμέμπτου πολιτείας,
ἀνέτειλας ἐν ἄθῳ

καὶ ἅπαντας ἀκτιῖσι
σῶν ἀρετῶν ἐφώτισας.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἐνθεε Δανιήλ,
ὁ χάριτι τῆ θείᾳ
καὶ διακρίσει πάντας
πιστοὺς χειραγωγήσας,
ἀφθίτου δόξης ἔτυχες.

Δόξα. Τριαδικόν.

Σκέπε, Τριὰς σεπτὴ,
τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας
ψυχῆς ἐν κατανύξει
καὶ Δανιήλ καμάτους
τοὺς ἱεροὺς γεραίροντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐφορε θαυμασιᾶ
τοῦ Ὁρους τοῦ Ἁγίου,
Κυρία Θεοτόκε,
ἐλέησον σοὺς δούλους
ἀεὶ σε μακαρίζοντας.

Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ
Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Απόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ "Μακάριος ἀνὴρ" , εἰς δὲ τὸ
"Κύριε ἐκέκραξα" ἱσιῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐπὲρ κηρίον καὶ μέλι,
σεπτέ, σὲ ἠδυναν
πατέρων θεοπνεύστων
αἱ σοφαὶ παραινέσεις,
αἱ ῥήσεις, νουθεσίαι καὶ διδαχαὶ
ἐκ νεότητος χρόνων σου

καὶ τὸ γλυκύτατον νέκταρ τῆς ἀρετῆς,
Δανιήλ, ἐν σοὶ ἀπέσταζον.

"Καλόν ἐστὶν εἶναι ᾧδε"
 ἡμᾶς ἀνέκραζες,
 ὅτε τῆς Θεοτόκου
 κατεσκήνωσας ὄρος
 ἐφέσει ὀλοθύμῳ σοί, Δανιήλ,
 νεαυγῆς ἄστρον χάριτος,
 ἐπαγγελίας ὃ ἄλλην γῆν ἀληθῶς
 ἐλογίζου θεοοίκητον.

Τὸν ἐραστὴν ἠσυχίας
 καὶ ταπεινώσεως,
 ὑπακοῆς τὸ βάθρον,
 προσευχῆς τὸ ταμεῖον
 καὶ σύνοικον ἀγνεΐας καὶ ἀρετῆς,
 Δανιήλ, εὐφημήσωμεν,
 ὡσπερ θεράποντα τίμιον τοῦ Χριστοῦ
 καὶ ἀζύγων ὑποτύπωσιν.

Τὰς παρυφὰς τὰς πετρώδεις
 τοῦ ὄρους Ἄθωνος
 ἄς ὀχετοὶ δακρύων
 καὶ ἰδρώτων ἀζύγων
 πιαίνουσιν καὶ μύρον αἰ δαψιλῶς
 ἀγιότητος χέουσι
 σεπτὴν κονίστραν ἐπέλεξας, Δανιήλ,
 τῆς ἀόκνου σου ἀσκήσεως.

Θλίψις μικρὰ δι' ἀγάπην
 Θεοῦ, ἐγίγνωσκες,
 κρείσσων ἐστὶ μέγαλου,
 Δανιήλ μάκαρ, ἔργου
 ἀθλίπτως τελουμένου· ὄθεν σαρκὸς
 τὰς κινήσεις κατέπαυσας
 σκληραγωγίᾳ συντόνῳ καὶ διαρκεῖ
 τοῦ θανάτου μνήμη, πάνσοφε.

Ὡς καθαρὸς τῆ καρδίᾳ
 χάριν ἀπείληφας
 τὰς πλάνας διακρίνειν
 πτερνιστοῦ τοῦ ἀρχαίου
 καὶ πάντας κατευθύνειν πρὸς ἀτραποῦς,
 Δανιήλ, τῆς θεώσεως
 χειραγωγίᾳ τοῦς πόθῳ σῆ ἀπλανεῖ
 καταφεύγοντας ἐκάστοτε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β´

Ὡς ἀστὴρ νεοφανῆς ἀνέτειλε σήμερον τῆ Ἐκκλησίᾳ
 ἢ φωτοφόρος μνήμη Δανιήλ, τοῦ νέου ὀσίου,
 μοναστῶν καὶ μιγάδων τοῦ Ἄθω χορείας καταυγάζουσα·
 οὗτος γὰρ ὑπακοῆς καὶ ταπεινώσεως πυρσεύμασι

πρὸς ὕψος ἀρετῆς καὶ διακρίσεως ἤρθη
καὶ ψυχῶν οἰακοστρόφος ἀπλανῆς ἐδείχθη
τῶν ποθουσῶν τὴν θέωσιν·
καὶ σὺν τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἀθωνίταις πατράσιν
ἀγαλλόμενος ἐν πόλῳ δόξης
ὡς αὐτῶν μιμητῆς καὶ ὁμότροπος
Χριστῷ ἀδιαλείπτως πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία
Παρθένε,...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. **Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
Αναγνώσματα.**

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. α' 1 - 8)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε
περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας
ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν,
ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ
λοιγισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις
ἐλέγχει τοὺς ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ
εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέω
ἀμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείαςφεύξεται δόλον καὶ
ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται
ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλῶνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφία καὶ οὐκ
ἀθῶσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ
μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ
τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν
οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινῶσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ
τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ λάθῃ, οὐδὲ μὴ παροδεύσῃ
αὐτόν ἐλέγχουσα ἡ δίκη.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχὰὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν
βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ
ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία
σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει
ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης·
καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ
Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς
χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα
θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν
ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·
κρῖνοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν
Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν
ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι

χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

**Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. δ' 1 - 10)**

Τέκνον, τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστερήσης καὶ μὴ παρελκύσης ὀφθαλμοὺς ἐπιδεεεῖς. Ψυχὴν πεινώσαν μὴ λυπήσης καὶ μὴ παροργίσης ἄνδρα ἐν ἀπορίᾳ αὐτοῦ. Καρδίαν παρωργισμένην μὴ προσταράξης καὶ μὴ παρελκύσης δόσιν προσδεομένου. Ἰκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου καὶ μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ πτωχοῦ. Ἀπὸ δεομένου μὴ ἀποστρέψης ὀφθαλμόν καὶ μὴ δῶς τόπον ἀνθρώπῳ καταράσασθαί σε· καταρωμένου γὰρ σε ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ ἐπακούσεται ὁ ποιήσας αὐτόν. Προσφιλῆ συναγωγὴν σεαυτὸν ποίει καὶ μεγιστᾶνι ταπείνου τὴν κεφαλὴν σου. Κλῖνον πτωχῷ τὸ οὔριον σου καὶ ἀποκερίθητι αὐτῷ εἰρηνικᾶ ἐν πραύτητι. Ἐξελοῦ ἀδικοῦμενον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος καὶ μὴ ὀλιγοψυχῆσης ἐν τῷ κρίνειν σε. Γίνου ὀρφανοῖς ὡς πατήρ καὶ ἀντὶ ἄνδρὸς τῆς μητρὸς αὐτῶν· καὶ ἔσῃ ὡς υἱὸς Ὑψίστου καὶ ἀγαπήσει σε μᾶλλον ἢ μήτηρ σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

**Ἰδιόμελα
Ἦχος α'.**

Ἀγάλλου ἐν Κυρίῳ Κατουνακίων ἡ περίχωρος
καὶ σκίρτα ὁ Ἀγιώνυμος Ἄθως
Δανιήλ τοῦ ὁσίου τελοῦσα ἐν ἄσμασι τὴν ἐτησίαν μνήμην·
ὑπερφυῶς γὰρ οὗτος ἀσκήσας
καὶ τῆς ἀρετῆς ὀφθεῖς σύννοικος
θεοπρεπῶς ἐδοξάσθη καὶ Ἀγγέλων συνόμιλος γέγονε·
καὶ νῦν τῆς μελλούσης ἀπολαύων μακαριότητος
θεὸν δυσωπεῖ τὸν εὐτίλατον Κύριον
συναριθμῆσαι ἡμᾶς Ἀγίοις
τοὺς αὐτοῦ τὰ σκάμματα μέλποντας.

Ἦχος β'.

Ἐκ παιδὸς ἀγαπήσας τὸν Θεάνθρωπον Κύριον
καὶ Αὐτοῦ τὰ ἐντάλματα ποθήσας τηρῆσαι
ὑπερόπτης φθαρτῶν ἀπάντων, Δανιήλ, πέφηνας·
σὺ γὰρ αἶρων ἐπωμάδιον τὸν ἐλαφρὺν τοῦ Σωτῆρος ζυγὸν
πρὸς ἀσκητικούς ἐχώρησας ἀγῶνας
καὶ τὸν νοῦν σου ἀνέτεινας πρὸς τὰ αἴδια καὶ μένοντα·
αὐτῶν οὖν κατατρυφῶν νῦν ἐν οὐρανίοις λειμῶσι
πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ καὶ ἡμᾶς ἀξιῶσαι
τῆς ἐν πόλῳ μακαριότητος.

Ἦχος γ'.

Τὸν μὴ ἐπιλανθανόμενον τῆς φιλοξενίας κατὰ τὸ Παύλειον
 ῥῆμα
 καὶ ἑαυτὸν ἀναλώσαντα
 ταῖς γραπταῖς πρὸς τοὺς πιστοὺς νουθεσίαις,
 νέον Ἀθωνίτην πατέρα, Δανιὴλ τὸν πάνσοφον, ἐγκωμιάσωμεν·
 οὗτος γὰρ ὀλοθύμως προσκολληθεὶς τῷ Κυρίῳ
 καὶ τῆς πρακτικῆς ἀγάπης πρὸς Θεὸν καὶ τὸν ἔγγιστα
 ὄφθεις ἐνδιαίτημα,
 μοναστῶν ὑποτύψεις καὶ κανὼν καὶ ὑπόδειγμα ὠφθη ἀρτίως
 ἐν ταῖς μεσημβριναῖς ὑπωρείαις τοῦ Ἀθωνος·
 ὅθεν πάντες θαυμάζοντες τὴν αὐτοῦ θεοφιλεῖ πολιτείαν
 καὶ ὡς κοινωνὸν τῆς δόξης Κυρίου γεραίροντες
 τὰς αὐτοῦ θεοπειθεῖς ἰκεσίας ἐκδεχόμεθα πρὸς βίον
 κρείττονα.

Ἦχος δ´.

Θεοφιλεῖ ἀγωγῆ καὶ ἀσκήσει τοῖς πάλαι ἀμιλληθεὶς ὀσίοις
 τῶν ἴσων βραβείων ἐκείνοις μετέσχες, Δανιὴλ θεοφόρε,
 τελέσας ἐν Ἀθῶνι τον ἀγῶνά σου·
 ὑψοποιῶ γὰρ ταπεινώσει καὶ ἡσυχίᾳ τελείᾳ σὸν βίον ἀνύσας
 τῷ σῶ ποθουμένῳ ὑπήνητησας Νυμφίῳ
 καὶ τῆς Ἀγγέλων χαρᾶς ἠξιώθης ὡς ἰσάγγελος·
 καὶ νῦν Ἀθωνιτῶν ὀσίων συνῶν τοῖς δῆμοις
 καὶ μακαρίας ἐμφορούμενος ἀγαλλιᾶσεως
 πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως λύτρωσαι
 τοὺς ἐορτάζοντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Νεκταρίου τοῦ νεοφανοῦς ὀσίου φίλε καὶ ὁμότροπε,
 ὁ τῶν Κατουνακίων τὰς πετρώδεις ὑπωρείας τοῦ Ἀθωνος
 λειμῶνα δείξας τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος
 ἀσκητικοῖς, Δανιὴλ, παλαίσμασιν ἐθεώθης κατὰ μέθεξιν·
 καὶ νῦν ἐπάθλων ἀξιωθεὶς οὐρανίων
 ἀγιασματος πηγὴν ἡμῖν κατέλιπες
 τὴν θήκην τῶν τιμίων λειψάνων σου·
 καὶ πρεσβευτῆς θερμότητος ἡμῶν γέγονας πρὸς Κύριον
 τῶν τιμώντων ἐν ῥημασι τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου
 φύλαττε,....

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α´. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, στρουθίον ἐρημικόν,
 ὁ ὑψιπέτης ἀετὸς τῆς ἀσκήσεως,
 ὁ πήξας τὴν καλιάν σου
 καμάτων ὑπερφυῶν
 ἐν Κατουνακίοις,

πάτερ ὄσιε·
 ἀκάματε μέλισσα
 ἀρετῆς ἢ παράγουσα
 μέλι ἐκ πέτρας,
 Δανιήλ μάκαρ, ἡδιστον
 διακρίσει σου
 καὶ σοφίᾳ ἐνθέῳ σου
 πάντας πιστοὺς καθήδυνας
 θερμῶς προσιόντας σοι,
 ὧν καὶ ἰθύντων ἐγένου
 πρὸς σωτηρίαν ἀλάνθαστος·
 Χριστὸν οὖν δυσώπει
 παρασχεῖν τοῖς σὲ τιμῶσι
 τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, ὁ ὑπερόπτης φθαρτῶν
 καὶ πάσης σχέσεως ρεούσης, ἰσάγγελε,
 ὁ τρίβοις ἀκολουθῆσαι
 μοναδικῆς βιοτῆς,
 Δανιήλ, ποθήσας
 ἐκ νεότητος·
 βλαστὲ Σμύρνης ἐνδοξε,
 ἐπινεύσει τῆς χάριτος
 λαβῶν μητρός σου
 τὴν εὐχὴν ἀνεχώρησας
 ἐκ τοῦ οἴκου σου
 καὶ χοροῖς προσεχώρησας
 ἐπιζητούντων θέωσιν
 ἀζύγων, μακάριε,
 οὐσπερ ἠγλάϊσας ἄρτι
 ἀσκητικοῖς σου παλαίσμασιν
 εὐχῆ, ταπεινώσει
 καὶ ὑπακοῇ ἀφάτῳ
 ἐν ὄρει Ἄθωνος.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις, ὁ ἐν Χριστῷ ἀληθῶς
 τοῦ Νεκταρίου τοῦ σεπτοῦ φίλος γνήσιος,
 τῆς Τήνου καὶ τῆς Αἰγίνης
 μοναζουσῶν ἰθυστήρ
 δι' ἐγγράφου λόγου
 πρὸς τελείωσιν·
 ὡς σκεῦος γὰρ Πνεύματος
 διαυγὲς χάριν εἴληφας
 ἐκ τοῦ μακρόθεν
 ἐπιλύειν προβλήματα
 καὶ πρὸς θέωσιν
 ὁδηγεῖν τοὺς προστρέχοντας

ταῖς θεΐαις νουθεσίαις σου,
 πανσόφοις διδάγμασι
 καὶ φιλοθέῳ σου γνώμῃ,
 ἐρημιτῶν ὁμοδίαιτε
 τῶν πάλαι, ὁ ἄρτι,
 Δανιήλ, εὐαρεστήσας
 Χριστῷ ἀσκήσεσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ´.

Προσευχῆς καὶ νήψεως ἀρχέτυπον,
 οἰκείῳ σου παραδείγματι ἀπλανῶς ἴθυνας πρὸς τελείωσιν
 ἀσκητῶν καὶ εὐσεβούντων συστήματα,
 Δανιήλ, πνευματέμφορε ὄσιε·
 θεοσδότων γὰρ δωρεῶν τὸ πλήρωμα δεξάμενος
 καὶ τοῦ ἐχθροῦ ὡς ἰστὸν ἀράχνης λύσας τὰ μηχανήματα
 θεῶ καὶ ἀνθρώποις εὐηρέστησας
 ἀσκήσει καὶ νουθεσίαις σου·
 μὴ παύσῃ οὖν τὸν σὲ ἀρτίως δοξάσαντα Κύριον
 ἡμῖν ἰλεούμενος τοῖς πόθῳ ἀνευφημοῦσι
 τὰ λαμπρά σου ἐν Ἀθωνι παλαιίσματα
 πρὸς σωτηρίαν καὶ θέωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι.....

Νῦν ἀπολύεις....τὸ **Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**
Ἦχος πλ. α´. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μετελθὼν πολιτείαν σεμνὴν ἐν Ἀθωνι,
 Κατουνακίων κοσμῆτορ,
 θεοειδὲς Δανιήλ,
 τὸ ἐκ πέτρας μέλι ἠδιστον παρήγαγες
 τῆς ψυχοτρόφου ἀρετῆς
 ὡσπερ μέλισσα, σοφέ,
 ἀκάματος· ὅθεν πάντες
 τῶν σῶν χαρίτων τρυγῶντες
 ἀπεκδεχόμεθα σὴν εὐνοϊαν.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος....

Ἀπόλυσις

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὸν **Εξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον**, ὡς ἐν τῷ **Μεγάλῳ**
Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν **α´ Στιχολογίαν Κάθισμα**.

Ἦχος α´. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Αγκάλας πατρικάς, Δανιήλ, διανοίγων
 τοῖς σπεύδουσι ταῖς σαῖς
 πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις
 σπουδαίως ἀνέπαυσας
 καὶ πρὸς δρόμον κατηύθυνας
 ἐπιγνώσεως
 καὶ σωστικῆς μετανοίας,
 θεοφώτιστε,
 τοὺς δαπανῶντας ἀσώτως
 τὸν βίον τὸν βρότειον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υψόθεν ἀκλινῶς,
 Θεοτόκε, μὴ παύσῃ
 Χριστὸν τὸν σὸν Υἱὸν
 δυσωποῦσα διδόναι
 σοῖς δούλοις ὑγίειαν
 τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος
 τοῖς ἐκάστοτε
 ἐν κατανύξει τιμῶσι
 σὲ καὶ ἄσμασι
 μελισταγέσι σὸν Τόκον
 τὸ θεῖον δοξάζουσι.

**Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.
 Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.**

Σπουδαίως ἐπέδωκας
 τῷ ἀθλοθέτῃ Χριστῷ
 ὡς δῶρον πολύτιμον
 ὅλην ἰκμάδα ψυχῆς
 τῆς σῆς καὶ ἀπείληφας
 πνεῦμα θεοσοφίας,
 Δανιήλ θεοφόρε,
 ὡσπερ τῆς προσφορᾶς σου
 ἀντιμίσθιον θεῖον
 καὶ πέφηνας πατέρων σεπτῶν
 ἄρτι φῶς ἄδυτον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λιμὴν ἀκλυδώνιστε,
 Θεογεννηῆτορ, πιστῶν
 καὶ ὄρμε γαλήνιε
 τῶν ποντουμένων δεινῶς
 ἐν βίου τοῖς κλύδωσι
 σοῦ τὴν γαλήνην, Μῆτερ
 ἀγλαῆ τοῦ Ὑψίστου,
 τὴν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει

ἀπλουμένην ὁ θεῖος
ἀνεῦρε Δανιήλ ἐξ αὐτοῦ
χρόνων νεότητος.

**Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.
Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.**

Τῆς διακρίσεως τὸ στηλογράφημα,
εὐχῆς καὶ νήψεως τὸ ἐνδιαίτημα
καὶ ἀκραιφνοῦς διαγωγῆς τὸν στυλὸν τὸν φωτοφόρον,
Δανιήλ, ὑμνήσωμεν τῶν ὁσίων τοῦ Ἄθωνος
βήμασιν ἐπόμενον ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσιν
ἐκλάμπαντα ἐκθύμως βοῶντες· Χαῖρε, ἡσυχαστῶν λαμπρότης.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπειρῶν πταισμάτων μου,
ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

**Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.
Στίχος.** Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

**Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.
Ὁ Ν΄ Ψαλμός.**

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου πρεσβεΐαις, Ἐλεῆμον, ...
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβεΐαις, Ἐλεῆμον, ...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Τὴν ἀσκητικὴν τρίβον ἀμέμπτως διανύσας
καὶ ὀσφράδιον τῆς ἀρετῆς γενόμενος
τῶν ἀπ' αἰῶνος ὁσίων τῆς δήμοις συνηρίθμησαι
καὶ τῆς ἐν Χριστῷ μακαριότητος ἡξίωσαι,
Δανιήλ Ἄθωνίτα, ἰσάγγελε·
αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον πρεσβεΐαις σου
πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡσυχαστὰ ἐνθεώτατε,
ὁ ἄκρα ὑπακοῆ καὶ ἀσκήσει
εἰς δυσαντίβλεπτα ὑψη ἀρθεῖς ὀσιότητος
καὶ πιστοῦς ποδηγετήσας πρὸς θέωσιν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

" Δανιήλ, Κατουνακίων φωστῆρα, γεραίρω. X. "

Ωδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ

Δεδοξασμένε Ἀθωνῖτα ὄσιε,
 πνευματικὲ Δανιήλ,
 ἤδη συγχορευῶν
 ταῖς Ἀγγέλων τάξεσι
 τὸν νοῦν μου φωταγωγήσον
 φωτοφόροις εὐχαῖς σου,
 ὅπως ὑμνήσω ὁ ἄθλιος
 τὴν ἀγγελικὴν πολιτείαν σου.

Ἀπεριτρέπτω λογισμῷ ἐμάκρυνας,
 πάτερ σοφέ, Δανιήλ,
 σῆς πατρίδος Σμύρνης
 καὶ Σταυρὸν ἀράμενος
 Χριστοῦ ἐπ' ὤμων ἴθυνας
 τοὺς τιμίους σου πόδας
 πρὸς Ὅρος τὸ Ἀγιώνυμον,
 ὃ ἡγοῦ λιμένα οὐράνιον.

Νεολαμπὲς τῆς ἀρετῆς ἀμάρυγμα
 καὶ ἀκραιφνοῦς, Δανιήλ,
 ἀγωγῆς φωσφόρον
 σέλας, ἐξανέτειλας
 ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσι
 καὶ τῶν Κατουνακίων
 συντόνοις μόχθοις σου ηὔγασας
 ἔρημον πετρώδη καὶ ἀνικμον.

Θεοτοκίον

Τσχὺν Υἱοῦ σου τοῦ σεπτοῦ κατάπεμψον
 πρεσβείαις τοῦ Δανιήλ,
 ἀσκητοῦ τοῦ νέου,
 θεοτόκε Δέσποινα,
 ἡμῖν τοῖς καταφεύγουσιν
 ἐν δειναῖς τρικυμίαις
 τῇ μητρικῇ παρρησίᾳ σου
 πρὸς τὸν πανευίλατον Κύριον.

Ωδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἥλιου καὶ Προδρόμου
 ὡς ζηλητῆς ᾤκησας
 ἔρημον τῶν Κατουνακίων,
 ἦνπερ ἐπόλισας,
 θεοειδὲς Δανιήλ,
 καὶ καθηγίασας ὄμβροις
 τῶν δακρύων, ὄσιε,

καὶ τῶν ἰδρώτων σου.

Λύσας ζόφωσιν, μάκαρ,
παθῶν αὐγαῖς πόνων σου
τῶν ἀσκητικῶν καὶ συντόνων
αἴγλην ἐνδέδυσαι
τῆς ἀπαθείας σαφῶς,
ὥσπερ ἱμάτιον θεῖον,
Δανιήλ φωτόμορφε
καὶ ἰλαρώτατε.

Καθαρότητι βίου
εἰς ἀρετῆς μέγιστον
ἤρθης, Δανιήλ πάτερ, ὕψος
καὶ τὸ τρισήλιον
ὄντως δεξάμενος φῶς
φλογίνη στήλη ἐδείχθης
νήψεως καὶ χάριτος
τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν.

Θεοτοκίον

Ἀνωδύνως τεκοῦσα
τὸν Πλαστουργόν, Δέσποινα,
καὶ ζωῆς ἡμῶν κυβερνήτην,
Θεοχαρίτωτε,
λύσον ὁδύνην ψυχῆς
σῶν οἰκετῶν τῶν δυστήνων
καὶ χαρᾶς τῆς κρείττονος
νοῦν ἡμῶν ἐμπλησον.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖον κόσμημα Κατουνακίων,
νέον σέμνωμα πνευματοφόρων
καὶ σεπτῶν Ἀθωνιτῶν, σὲ γεραίρομεν,
ἡσυχαστὰ Δανιήλ, ἐνθεώτατε,
τῆς προσευχῆς καὶ τῆς νήψεως πρόβoλε,
πόθῳ κρᾶζοντες· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰλέωσαι
ἡμῖν τοῖς μεγαλύνουσι σὴν ἄσκησιν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φύλαξ ἄγρυπνε Ἁγίου Ὄρους,
περιτείχισμα ἐνασκουμένων
καὶ κραταίωμα πιστῶν ὁμηγύρεως,
Θεοχαρίτωτε Μῆτερ τοῦ Κτίσαντος,
εὐλογημένη, ὑπέραγνε Δέσποινα,
καθικέτευε Χριστὸν καταπέμψαι ἅπασιν
τὸ ἄμετρον Αὐτοῦ καὶ θεῖον ἔλεος.

ᾠδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν
 ἵνα Χριστοῦ ὠραιότητος
 ἐν ἐσόπτρῳ
 θεωρῆς τὴν ἔκβασιν
 δι' ἡσυχίας καὶ προσευχῆς
 ἐν τοῦ Ἄθω ἐρημίαις ῥκησας
 καὶ ἀειρῥύτοις δάκρυσιν
 ἀληθῶς ἐθεώθης,
 Δανιήλ, καὶ συντόνοις ἀσκήσεσιν.

Ὁ ἀγαπῶν
 ὑπὲρ τοὺς πάντας τὸν Κύριον,
 Φιλοκαλίας
 ἀναγνῶστα ἔνθεε,
 θεοφορούμενε Δανιήλ,
 πολυτέκνων γεννητόρων ἔκθρεμμα
 καὶ ὑψηλὸν ἀνάστημα
 τοῦ Ἁγίου τοῦ ὄρους,
 τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐνέδρας ἐπάτησας.

Ἦδωρ ζωῆς
 ἐν Σμύρνῃ, πάτερ, γευσάμενος
 ἐκ τῆς κρήνης
 ἐξομολογήσεως
 ἐπλήσθης χάριτος, Δανιήλ,
 καὶ ἐκκόπτων ἰδιόν σου θέλημα
 προσῆλθες εἰς τὸν Ἄθωνα,
 ἔνθα τῆς μετανοίας
 ποταμοὺς σωτηρίους ἐξέβλυσας.

Θεοτοκίον

Νύκτα παθῶν
 αὐγαῖς λιτῶν σου ἀπέλασον,
 Θεοτόκε,
 τῶν καταφευγόντων σοι
 καὶ ἡμᾶρ πάμφωτον ἀρετῆς,
 εὐλογημένη Μαριάμ, ἀνάτειλον
 τοῖς πόθῳ μακαρίζουσι
 σὲ εἰς πάντα αἰῶνας,
 Δανιήλ τοῦ ὀσίου ἐντεύξεσι.

ᾠδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ἄρσενίου ὀσίου,
 Δανιήλ, ἐν Πάρῳ λαμπρῶς τοῦ ἀσκήσαντος
 πρὸ ἀποταγῆς σου
 τῶν τοῦ κόσμου ἠδέων ἀπειλήφας
 θείαν εὐλογίαν,

ἵνα ἀζύγων προσχωρήσης
τῶν ἐν Ἄθῳ βιούντων συστήμασι.

Κάλλει τῆς παρθενίας,
Δανιήλ, ὀσίων σεπτῶν ἀκροθίνιον,
ᾧν κεκοσμημένος
εἰς μονὴν θείου Παντελεήμονος
Ἄθωνος προσῆλθες
καὶ διηκόνησας προθύμως
Σάββα τῷ μοναχῷ τῷ θεόφρονι.

Τερώτατε πάτερ,
τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὧμων σταυρὸν ἀράμενος,
Δανιήλ, διῆλθες
τὸν σὸν βίον δεινῶς κακουχούμενος
καὶ ἀνῆλθες χαίρων
εἰς θείας δόξης τὰς ἐπάλξεις
τῶν Ἀγγέλων γενόμενος σύναυλος.

Θεοτοκίον

Ὡς μητέρα γλυκεῖαν
τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος,
Κεχαριτωμένη,
εἰς αἰῶνας αἰώνων ὑμνοῦμέν σε
καὶ παρακαλοῦμεν·
μὴ διαλίπῃς δυσσωποῦσα
τὸν Υἱόν σου ὑπὲρ τῶν προσφύγων σου.

Ῥδὴ στ´. Τὴν δέησιν.

Νεόφωτον ἄστρον ὄρους Ἄθωνος,
Δανιήλ, Βατοπεδίου ἀζύγους
ὑπακοῆς σου ἐφώτισας τρόπους
καὶ περιίπτασθαι πάντας κατέπιθες
εἰς σφαίρας θείας οὐρανῶν
ἐλαυνούσας γεῶδη σκοτόμαιναν.

Φῶς πέφηνας κοσμικοῖς, ὡς ἔγραψεν,
Τωάννης ὁ τῆς Κλίμακος, πάτερ,
τοῖς καταφεύγουσι σαῖς νουθεσίαις
ταῖς φωτοβόλοις, φωστὴρ ἰλαρώτατε
ἐρήμου, μάκαρ Δανιήλ,
εὐσεβῶν ποδηγὲ πρὸς τελείωσιν.

Ὡς Ἄγγελος τῷ Χριστῷ ἐδούλευσας,
Δανιήλ, ἐν τῇ ἀνίκμῳ ἐρήμῳ
Κατουνακίων καὶ πάσας χορείας
τῶν ἀσκουμένων κατέπληξας πόνοις σου
τῆς θεαρέστου ἀγωγῆς
καὶ βιώσεως ὄντως θεόφρονος.

Θεοτοκίον

Σέ, Δέσποινα, προστασίαν ἄγρυπνον
καὶ γλυκεῖαν κεκτημένοι ἐλπίδα
ἐν τοῖς δεινοῖς καταφεύγομεν πίστει
τῇ ταχινῇ ἄρωγῇ σου, Μητρόθεε,
ὡς εἰς λιμένα ἀσφαλῆ
καὶ τοῦ βίου λυτρούμεθα κλύδωνος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ´. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ἀθωνιτῶν ὁσίων πάντων τὸν ἐπόμενον
τῇ ἀρετῇ καὶ διακρίσει ἐπαινέσωμεν
τὸν ἐκλάμψαντα συνέσει καὶ ἐγκρατεία,
ὁδηγὸν εὐσεβοφρόνων ἀπλανέστατον
τὸν γενόμενον τὰ πάντα πᾶσι κράζοντες·
χριστοφίλητε Δανιήλ, χαῖρε, ὅσιε.

Ὁ Οἶκος

Ἀρρέυστα τὰ ἐν πόλῳ,
Δανιήλ, παιδιόθεν
ἐπόθησας σοφῶς ἐν τῷ βίῳ·
ὄθεν πάντα ῥευστὰ παριδῶν
ἐν Κατουνακίοις τὸν σὸν νοῦν ἔτεινας
πρὸς Κύριον καὶ ἡγείρας
χοροῦς τῶν ἀσκητῶν βοᾶν σοι·

Χαῖρε, τοῦ Ἀθωνος μαργαρίτης·
χαῖρε, συνέσεως ὑποφήτης.

Χαῖρε, ἀηδὼν ἐγκρατείας γλυκύφθογγε·
χαῖρε, νοερῶν στρατευμάτων ὁμόσκηνε.

Χαῖρε, Σμύρνης γόνε τίμιε, ὁ ἀσκήσει θεωθεῖς·
χαῖρε, κρήνης πόμα ἡδιστον δροσοβόλου, θεϊκῆς.

Χαῖρε, τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀσκουμένων λαμπρότης·
χαῖρε, σεπτῶν πατέρων τῆς ἐρήμου φαιδρότης.

Χαῖρε, ἀγνείας φάρος ἀείφωτος·
χαῖρε, ξενίας πύργος χρυσότευκτος.

Χαῖρε, σεπτοῦ Νεκταρίου ὁ φίλος·
χαῖρε, χοροῦ ἀσκουμένων ὁ λύχνος·

Δανιήλ, χαῖρε, ὅσιε.

Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας. Εἶτα λέγομεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ, τοῦ ἀρτίως τὴν ἔρημον τῶν Κατουνακίων τοῦ Ἄθωνος πολίσαντος.

Στίχοι

Χριστόν, ὄν ὑμνησας ἐν Ἄθῳ ἀσκήσει
χείλεσι νῦν ὑμνεῖς, Δανιήλ, ἐν πόλῳ.

Συναξάριον

Ἡ ἱερὰ ἀπαρχὴ τῆς μοναστικῆς τῶν Δανιηλαίων ἀδελφότητος ἐν Κατουνακίῳ τοῦ Ἄθωνος, ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Δανιήλ, ἀρτίως ἐξέλαμψεν ἀκτίσιν ἀσκητικῆς ἀγωγῆς καὶ πάντα χριστώνυμον λαὸν κατεφώτισεν ἀπλανεῖ αὐτοῦ ποδηγεσίᾳ καὶ σοφαῖς νουθεσίαις. Ἐλκων τὴν καταγωγὴν ἐκ Σμύρνης, καὶ δὴ ἐκ πολυτέκνου οἰκογενείας, παιδιόθεν ἐπόθησε Χριστῷ εὐαρεσטיῆσαι καὶ Αὐτῷ τὸν βίον ἀφιερῶσαι. Παροτρυνθεὶς πρὸς τοῦτο καὶ ὑπὸ τοῦ ὁσίου τῆς Πάρου Ἀρσενίου ἔλαβε τὴν εὐχὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ εἰς Ἄθωνα ἀφίκετο. Ἀσκηθεὶς τῇ ὑπακοῇ καὶ ταπεινώσει ἐν ταῖς μοναῖς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος καὶ Βατοπεδίου τὴν ἔρημον ὤκησε τῶν Κατουνακίων, ὡς στρουθίον φιλέρημον. Ἐν αὐτῇ ἰσαγγέλως ἐπολιτεύσατο καὶ διὰ τῶν γραπτῶν αὐτοῦ νουθεσιῶν ἴθυνε πρὸς θεώσιν πλῆθος εὐσεβοφρόνων καὶ μοναζουσῶν τοῦ Κεχροβουνίου τῆς Τήνου καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος Αἰγίνης. Συνεδέθη φιλία ἀδιαρρήκτω μετὰ τοῦ ὁσίου Νεκταρίου καὶ πολὺ ἀνέπαυσε τὸν ἕτερον τῶν ἁγίων τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων Ἀλέξανδρον Μωραϊτίδην. Διακριθεὶς τῇ ἀδιαλείπτῳ εὐχῇ καὶ ξενίᾳ πρὸς πάντας τὸ ζῆν ἐξεμέτρησε καὶ Ἀγγέλων δῆμοις συνηριθμήθη. Ἐν τῇ τῶν Ἁγίων Ἀθωνιτῶν Πατέρων Καλύβῃ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθείσης Συνοδίας, τῆς μὴ εἰσέτι ἐπιλανθανομένης τῆς φιλοξενίας, ὡς ὁ αὐτῆς Γέρων καὶ ἰδρυτής, καὶ διακρινομένης διὰ τὴν μουσικὴν παιδείαν καὶ καλλιφωνίαν τῶν αὐτῆς μελῶν, τεθησαυρισμένα εἰσὶ τὰ τίμια αὐτοῦ καὶ χαριτόβρυτα λείψανα. Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ´. Παῖδες Ἑβραίων.

Τόπον ἐπέλεξας σῶν πόνων,
Δανιήλ, οὗ ἀποπνέουσιν οἱ λίθοι,
ὥσπερ ὁ εὐλαβῆς
Μωραϊτίδης, γράφει,
ἀρρήτως ἁγιότητα
ἐξ ἀγώνων νυχθημέρων.

Ἡσχυνας θεῖα ἀγωγῆ σου,

Δανιήλ πνευματοφόρε, τὸν Βελίαρ
καὶ μελέτη γραφῶν,
εὐχῆ, γονυκλισίᾳ
καὶ κατατήξει σώματος
εὐηρέστησας Κυρίῳ.

Ῥαίνομεν ἅπαντες ἁσμάτων
μύρα, πάτερ Δανιήλ, τοὺς σοὺς καμάτους
καὶ τὴν κάραν τὴν σὴν
τὴν μυροβόλον πόθῳ
ἐν τῇ σεπτῇ Καλύβῃ σου
ἀσπαζόμεθα, παμμάκαρ.

Θεοτοκίον

Ἄνωθεν σκέπε, Θεοτόκε,
Δανιήλ τοῦ θεοφόρου ἰκεσίαις
ἀσκουμένων πληθῶν
τοῦ ὄρους τοῦ Ἁγίου
καὶ εὐσεβῶν ὁμήγυριν
μεγαλύνουσάν σε, Μῆτερ.

Ῥδὴ η΄. Τὸν ἐν ὄρει ἅγιῳ.

Γέρας πάντιμον ὄρους τοῦ Ἁγίου,
Δανιήλ, ἐξ αὐτοῦ
πανσόφως οὐκ ἐξῆλθες
ὡς ὑπεσχέθης ἐν κουρᾷ σου,, ὅσιε,
τῷ Σωτῆρι πάντων,
Ὅν ψυχῆς σου ὄλης
ἐφέσει κατεφίλεις.

Ἐξεχύθη τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις
ἢ οἰκοῦσα ἐν σοὶ
εἰς ἅπασαν τὴν κτίσιν·
σὺ γὰρ ἐπήγασας ὕδωρ σωτήριον
τῷ γραπτῷ σου λόγῳ
ταῖς ἐνασκουμέναις
ἐν τῷ Κεχροβουνίῳ.

Ῥοῦν ἐξήρανας ῥύπου βορβορώδους
ἐπομβρία σεπτῇ
ἐπιστολῶν σου θείων
τὸν τὰς καρδίας πάντων κατακλύζοντα,
Δανιήλ, τῶν πίστει
σὴν ἐπιζητούντων
ἐν βίῳ προστασίαν.

Θεοτοκίον

Ἁγιάσματος οἶκος, Θεοτόκε,

τὰς καρδίας ἡμῶν
 τῶν ἐναγῶν σου δούλων
 τῶν πρεσβειῶν σου ὑσώπῳ ἐκκάθαρον,
 Κεχαριτωμένη,
 καὶ ἀύλου πλησον
 αὐτὰς Υἱοῦ σου φέγγους.

Ῥδὴ θ´. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τθύνας σου τὸν βίον ἀπὸ παιδός,
 Δανιήλ, τὴν σὴν σάρκα ἐνέκρωσας
 καὶ τὸν σὸν νοῦν
 πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας ἀκλινῶς·
 διόπερ τὸν μισόκαλον
 ἤσχυνας εἰς τέλος θείᾳ ῥοπῇ
 καὶ τῆς φωτοφανείας
 Ἀγγέλων τῶν κυκλούντων
 τὸν τῆς δόξης Παντάνακτα ἔτυχες.

Ῥημάτων σου σοφία, ὦ Δανιήλ,
 ὁ θεόφρον ἠγάσθη Νεκτάριος
 κανονισμόν
 ὁ σοὶ παραγγείλας αὐτοῦ μονῆς
 τῆς ἐν Αἰγίνῃ, ὅσιε,
 γνοῦς ἐν ταπεινώσει ἀσκητικῆς
 σῆς βιοτιῆς τὸν πλοῦτον
 καὶ ἀρετῆς σου βάθος,
 διακρίσεως, πάτερ, ἀρχέτυπον.

Ὡς θεῖον κατευθύνητορα τῶν ψυχῶν
 καὶ σοφὸν ὁδηγὸν λογιζόμενος
 ὁ πολιδὸς
 Δανιήλ, Φιλόθεος, τῆς μονῆς
 τῆς Λογγοβάρδας πρόεδρος,
 σαῖς πανσόφοις ἔσπευδε συμβουλαῖς
 καὶ φιλοθέῳ γνώμῃ,
 ὁ πλάνην διακρίνειν
 εἰληφῶς χάριν ἀφθονον ἄνωθεν.

Θεοτοκίον

Χαρίτων σε ἀστείρευτον ποταμὸν
 καὶ κρουνὸν δωρεῶν πολυχεύμονα,
 Μῆτερ Θεοῦ,
 πάντες ἐπιστάμεθα οἱ πιστοὶ
 ἐκ τούτου ἀρρύσιμοι
 ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν
 ἀγήρω τὴν ἐν πόλῳ,
 ἀγνή Παρθενομητορ,
 καὶ χαρὰν ὄντως διαιωνοῦσιν.

Εξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀθωνιτῶν ὀμήγυρις
πατέρων, ὑποδέξασθε
ἐν τοῖς σκηνώμασι δόξης
τὸν Δανιήλ ὀλοθύμῳ
ὑμᾶς τιμῶντα ὄσιον,
ἡσυχαστὴν καὶ νήψεως
τὸν ἐραστὴν ἀσκήσαντα
καθάπερ Ἄγγελος ἄρτι
φωτολαμπῆς καὶ φωσφόρος.

Θεοτοκίον

Θεοκυῆτορ Ἄνασσα,
Παμβασιλέως μέλαθρον
Χριστοῦ λαμπρόν, τοὺς σοὺς δούλους
τῆς Βασιλείας τῆς ἄνω
ἀξίωσον τοὺς ἄσμασι
τερπνοῖς σε μακαρίζοντας
καὶ ἀκλινῶς δοξάζοντας
τὸν σὸν πανίερον Τόκον,
δεδοξασμένη Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.**Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ, τοῦ παραδόξου θαύματος !**

Πάτερ Δανιήλ, ἀσκήσεως
θεοτερποῦς ἐραστής,
ἡσυχίας καὶ νήψεως
ζηλωτῆς καὶ ἄριστος
ποδηγέτης πρὸς θέωσιν
ψυχῶν ὑπάρχων
ἄρτίως ἔλαμψας
ἐν ἐρημίᾳ
τοῦ ὄρους Ἀθωνος
καὶ κατεφώτισας
ἀρετῶν σου λάμπεσι καὶ ἀστραπαῖς
τῶν σεπτῶν ἀγώνων σου
χορὸν χριστῶνυμον.

Πάτερ Δανιήλ, φιλέρημον
στρουθίον ὡσπερ, σεπτὴν
καλιὰν τῶν καμάτων σου
ἐν ἐρήμῳ ἔπηξας
τῆς ἐνθέου ἀσκήσεως
καὶ τῷ Κυρίῳ
ῥῶδων ἐκάστοτε
σὺν συνοδίᾳ

τῆ τῆ μελίρρυτα
 ῥσματα ἤνωσας
 γῆν τε καὶ οὐράνια
 καὶ ἀσκητῶν
 τὴν πληθὺν κατηύφρανας
 σοῖς προτερήμασι.

Πάτερ Δανιήλ, τῷ ἔρωτι
 τοῦ Ζωοδότου τρωθεῖς
 Τησοῦ ἐκ νεότητος
 Σμύρνην ἐγκατέλιπες
 γανυμένην σπαργάνοις σου
 καὶ εἰς τὸ ὄρος
 τὸ Ἀγιώνυμον
 ἔδραμες χαίρων,
 καθάπερ ἔλαφος,
 ἄρτι, θεσπέσιε,
 ἐπὶ τὰς τοῦ ὕδατος
 πηγὰς ποθῶν
 ὕδωρ τὸ ζωήρρυτον
 ἀντλήσαι, ὄσιε.

Πάτερ Δανιήλ, Καλύβην σου
 Πατέρων Ἀθωνιτῶν
 εὐπρεπέστατον μέλαθρον
 προσευχῆς ἀνέδιξας
 καὶ ξενίας πρὸς ἅπαντας·
 ὄθεν ἐν πόλῳ
 ξενίας κρείττονος
 τυχῶν πρεσβεύεις
 τῷ Παντοκράτορι
 δοῦναι ὑγίειαν
 ἄμφω τοῖς τιμῶσί σου
 πανευλαβῶς
 τὰ πρὸς ὀλοκλήρωσιν
 σεπτὰ παλαίσματα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀειρῦτων σου δακρύων καὶ ἰδρώτων τοῖς χεύμασι
 τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς σου κατελάμπρυνας
 καὶ σαπφείροις ἀρετῶν ἀσκητικῶν αὐτὴν κατεκόσμησας,
 Δανιήλ, διακρίσεως ἔσοπτρον·
 ὡς κρήνη γὰρ ζωήρρυτος ἐν Κατουνακίοις ψυχὰς ἀνέψυξας
 νόμασι νουθεσιῶν σου καὶ διαυγοῦς πολιτείας σου·
 διὸ νῦν κληρονόμος γενόμενος τῆς ἄνω Βασιλείας
 Κυρίῳ πρεσβεύεις ἀναψῦξαι τοὺς φλεγομένους τῆ ἀμαρτία
 καὶ ἀγιάσαι τοὺς εὐφημοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου ἡ
γ' καὶ ἡ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας (Κεφ. ε' 22 - στ' 2).
Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. (Κεφ. ιγ' 10 - 17)

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις, διακρίσεως ὁ κανών,
Δανιήλ, πατέρων
ἐγκαλλώπισμα νεαυγῶν,
χαίροις, μονοτρόπων
ἀλείπτῃς καὶ ἰθύντων,
θεόφρον Ἀθωνῖτα,
πρὸς βίον κρείττονα.

Δίστιχον

Δανιήλ πρὸς θέωσιν ἤσεν καμάτους
τοῦ ἠσυχίαν φιλοῦντος Χαραλάμπης.

Τ Ε Λ Ο Σ

Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α

Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω

Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν

